

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[und]a est Co[n]sideratio reddende r[at]ionis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

euāgelio Hō quidā pēgre p̄fiscēs, quod dicit, xxi. scribit: et legi solz in festo Cōfessoris epi. Sub similitudine illi? parabolē nos inducit dñs ad triplicē p̄siderationē nobis satis necessariam

Prima est Cōsideratio recolende acceptōnis

Secūda est Cōsideratio reddende rōnis

Tertia est Cōsideratio p̄uidēde retributiōnis

Prima est cōsideratio recolende acceptōnis

ne simus ingrati s; sp̄gras agētes: recōlentes bona a deo nob̄ p̄cessa. Ideo dicit qd hō quidā rē. z tradidit illis bona sua. p qd debem? itelligere qm̄ bona oia q habem? siue nature siue fortune: siue gratie accepim? a deo. j. Lxx. iij. Quid habes qd nō accepisti: si autē accepisti qd gl̄iaris quasi nō accepisti.

Secūda est cōsideratio reddende rōnis

Hō dicit. Post multū p̄p̄tione zc. z postuit rōnē cū eis. Multū qd dem dicit. qz erit modicū sit oē tps q uiuere possim? Nihil compatione eternitatis: multū tñ est qntū ad sufficientiā p nob̄stra salute: qz in multo minori tpe possem? si uoluntas ad esset nre saluti puidere: z d̄toro h̄mōi tpe z h̄is q in eo fecerimus uel miserim? z de oib; a deo acceptis bonis erit reddenda rō Hoc itaq; sepe p̄siderare debem? ut simus solliciti z nō negligētes: Hō dicit Greg. in omel. Lectio sc̄i euāgelij fr̄es charissimī sollicitē considerare nos admonet ne nos q p̄ ceteris accepisse in h̄ mundo: aliqd cernimur ab auctore mundi graui? inde iudicemur. Cum em̄ augent̄ dona: rōnes etiā crescunt donoꝝ. Tāto ḡ esse humilior atq; ad fuiendū p̄mprior q̄ q̄ debet ex munere qnto se obligatorē cōspicit in reddenda rōne. Dec Gregoꝝ.

Tertia est p̄sideratio p̄uidēde retributiōnis

ne sim? tanq; stultici s; vt p̄uidētes p̄siderando finē nouissimū z retributiōne bonoꝝ z maloꝝ. Ideo sequit̄ euāgelio quomō remunerari sunt liberat̄iter z gl̄iose serui boni z fideles qz vni? cuiq; d̄: illud qd p̄posuim?. Intra in gaudiu dñi tui: z quō punit? z a dño reprobatus seru? piger: z eo qd ei darū fuerat p̄u?

uarus: z tādē sup eū dara diuitem oī sentētia. Inutile seruū eijcite in tenebras exterioriores: ibi erit flet? z stridor dentū. S; heu heu sp̄pauci p̄uidētes iueniuntur circa sue salutis adq̄sitionē Deu. xxxij. Sēns absq; p̄silio z sine prudentia vtiā saperent et intelligerent ac nouissima puidērent. Has p̄fecto p̄siderationes an̄ mens? oculos habuit beatus eligi? q fuit dñi seruus prudēs z fidelis: cui tādē d̄t dñs Intra in gaudiu dñi tui: vt laboꝝ tuoꝝ mercedē z p̄miū recipias. In p̄bis autē p̄dictis tanguntur tres p̄ditiones desiderabiles h̄mōi p̄mū b̄o eligio ac ceteris sc̄tis concessi: qz vitz ē adq̄sibile: z delectabile z honorabile.

Prima est adq̄sitionis possibilitas: qd dicit Intra.

Secūda est possessiōnis delectabilitas: qz d̄: in gaudium.

Tertia est conditionis honorabilitas: qz dicit / dñi tui

Prima igit ē adq̄sitiōis possibilitas qz em̄ dicit dñs Intra: qñ vocās et inuitās. Hō p̄ ei? gr̄am illi gaudij um adq̄sisci z ad illud puenire possumus. Heb. iij. Ingrediemur in requiē q credi? qm̄ ibidem. Superest introire q̄idā i illa requiē. Et ibidē an̄. Timeam? fr̄es ne forte relicta pollicitatōe introcundi in requiē ei? existimet aliq; ex vob̄ deesse. Dec ibi. Gl̄idēā itaq; quō b. eligi? gaudiu illi itrauit. vt sic z illū seq̄ntes cū eo intrare valeamus. j. Sach. iij. Vementore quō salū facti sunt p̄res vii. Intrauit q̄ppe p̄cipue p̄ excellētia triplis? p̄tiose opationis.

Primo p̄ excellētia corporalis maceratiōnis: p̄ hanc fuit bñ regular? in seipō

Secūdo p̄ excellētia fraternal̄ miseratiōnis: p̄ hanc fuit bñ ordinat? ad p̄ximū.

Tertio p̄ excellētia sp̄ualis deuotiōnis: p̄ hanc fuit bñ disposit? erga deū.

Primo igit p̄ excellētiam

corporalis maceratiōis. In figura hui? iij. Reg. ij. Helias p̄ mltā ieiunia rap̄t? ē in celū. Et Levi. xvi. Prohibuit dñs aaron ne ingrederet sanctuariū nisi p̄m̄s vitulūz p̄ p̄cō offerret. Per vitulū q̄ppe qd aial ē subiu gale itelligit caro q̄ spiritus subiu gada ē p̄ maceratiōne. Maceravit q̄ppe beatus eligi? carnē suā mltis laborib; vigilijs

